

[Bernhard Baunsgaard.]

der andre steder, men det gælder også i høj grad i Danmarks radio, så jeg håber på — jeg kan desværre ikke sige, jeg er sikker på, men jeg håber på — at forhold som dem, vi oplevede, hvor Danmarks radio måtte se, at den pludselig var ramt af en strejke, for fremtiden kan undgås.

Jeg er også glad for, at vi gennemfører kap. 3, §§ 16, 17, 18 og 19, om det, der kaldes radionævnet, og som er en ankeinstans. Radiorådet modtager jo i årets løb adskillige klager over programmerne. Nogle af disse klager er alvorlige, men i betragtning af antallet af udsendelser egentlig ikke noget stort tal og bestemt ikke noget, man behøver at være meget stærkt foruroliget over i Danmarks radio. Men der er klager over udsendelserne, og jeg tror, erfaringerne har vist — og her tænker jeg ikke i særlig grad på erfaringerne i radiorådet, men erfaringerne, sådan som vi alle har gjort dem i vores virke — at det er bedst, at klagen til syvende og sidst kan afgøres af en institution uden for den, som klagen går ud over. Derved sikrer man bedst en god behandling af klageren. Det er jeg også glad for bliver gennemført, og jeg kan godt sige, at personlig mener jeg, at gennemførelsen af radionævnet er så væsentlig, at den for mig kan få mange kameler til at glide ned.

Blandt de kameler, som skal glide ned, er § 11, der handler om de amtskommunale programudvalg. Jeg finder, at der ville have været en solid baggrund for disse udvalg, hvis ministeren havde fået gennemført sit oprindelige forslag, hvori der står, at man kan oprette kommunale eller amtskommunale udsendelser via kabel, tv og radio. Ved at denne del af forslaget falder bort, frygter jeg for, at disse amtskommunale programudvalg, vil komme til at svæve i luften. Deres naturlige virkeområde ville naturligvis have været de lokale udsendelser. Nu skal de tage sig af landsudsendelserne. Vel, ministeren kan naturligvis være optimistisk, og udvalgsflertallet, der så helhjertet er gået ind for denne bestemmelse, kan også være optimistisk og regne med, at man ude i disse lokale programråd vil føle, at det hele er umagen værd. Man kan ikke fjerne denne frygt hos mig for, at man bliver frustreret derude, men jeg kan jo være from og ønske

og håbe, at jeg tager fejl — jeg tror det desværre ikke.

Med hensyn til sammensætningen af radiatorådet er forholdet jo det, at der på dette punkt ikke sker nogen forandring i forhold til det bestående, bortset fra den bestemmelse, som jo er ny, og som mit parti ikke i særlig grad har arbejdet for, men som vi har accepteret, nemlig den, at radiorådet skal fungere som programudvalg, og at de tilfornordnede dermed falder bort.

Jeg skal slutte disse betragtninger med at sige, at ankenævnet eller radionævnet, som det hedder, for mig er en glædelig nydannelse, og en glædelig nydannelse er det også, at medarbejderne bliver repræsenteret. For at sikre dette har vi måttet gå med til en del, men sådan er det jo altid, når der sluttet et kompromis.

**Poul Dam:** Efter den omhyggelige omtale af de forskellige ændringsforslag, som de tidligere ordførere har givet, kan jeg vist nøjes med for god ordens skyld at konstatere, at også socialistisk folkeparti støtter de ændringsforslag, som er stillet af ministeren, og vil gå ind for lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

**Erhard Jakobsen:** Må jeg begynde med at sige, at jeg har sympati for de betæneligheder, som hr. K. Helveg Petersen har ført frem. Jeg tror selv, det havde været klogt, om udvalget ikke havde gjort sit arbejde færdigt nu. Må jeg dog skynde mig at sige, jeg ønsker ikke hermed at deltage i det kor, som mange mennesker starter rundt omkring med at fortælle, at der jaskes love igennem. Det er bestemt ikke mit indtryk, at dette udvalg på nogen som helst måde har jasket. Jeg har selv de bedste erfaringer, fordi jeg som formand for Aktiv Lytterkomité havde lejlighed til at være hos udvalget, og jeg havde et tydeligt indtryk af, hvor seriøst man har arbejdet med tingene.

Må jeg i den forbindelse sige, at jeg havde den glæde hos udvalget at finde forståelse for et materiale, som Lytterkomiteen lagde frem, et materiale, der har fået flere medlemmer af folketinget til senere at sige til mig: vi havde aldrig troet, det var så skrappt. Jeg siger det med en venlig hilsen til kulturministeren, som, da vi havde den